

HORNOBOJANOVSKÝ zpravodaj

Srpen 2022

Malíř a básník

U nás na jižní Moravě jsme od mala slýchávali „Zaplať pan Bůh!“, to, když jsme chtěli poděkovat za něco, co pro nás někdo, náš bližní, udělal. Já cítím povinnost poděkovat příteli Janovi. Spisovateli a básníku z jihu Moravy z městečka Podivín. Včera jsem se s Janem Kostrhunem rozloučil, a to v Hustopečích. Ano, tam jsem Jana poprvé poznal. A on poznal mne.

Zřejmě nás k sobě cosi „táhl“, přitahovalo. On, člověk, který měl své pracoviště, tedy kancelář, jakési centrum veterinární pohotovosti přímo na náměstí, pár kroků od historické hustopečské radnice, naproti impozantního gotického kostela. On se zřejmě dozvěděl o divném mladém muži, který se vzepřel režimu a vystoupil ze „strany“, aby se stal zemědělcem, slévačem, zámečnickem, skladníkem, míchačem barev, natěračem... a tak dále, a tak dále. To však nebylo v těch časech po roce 1968 nic tak neobvyklého, ale zaujal jej fakt, že tento človíček s dlouhými vlasy přestal pracovat! To bylo naprosto výjimečné.

On, Jan, sarkasticky popisoval své práce s dobytčaty a kravami, zakoušel si své literární dotyky, své verše, své úvahy o životě, své objevy a úžas nad nivou, nad lužními lesy, nad řekou Dyjí. A ve skrytu duše si přál dožít se chvíle, kdy i on nebude „pracovat“ u dobytčat a bude se moci cele věnovat literární činnosti. Kdy své srdce, své nitro, které překypovalo úžasem a tajemstvím krajiny odhalí světu. Cítil, že na to má, že je přeplněn city, touhami a přímo zárkami, které prožíval v krajině. Dozvěděl se, že právě tento podivný človíček je malíř, který maluje krajinu, který zachycuje „Mizející krajinu“, člověk, který tu krajinu brání, a to nejen na demonstracích, ale také řeční v Brně na jakési Konferenci. Člověk, který tu krajinu nedaleko Podivína, Lednice, Rakvic, Dolních a Horních Věstonic a u Mušova zachycuje na úkolové akci SČVU. A tak se jednoho dne rozhodl malíře navštívit. Shledal, že malíř je podivín, člověk žijící osaměle v ateliéru v podzemí, pod garáží, a usoudil, že je to zjevně pošetilec a dobrodruh. Jan Kostrhun zaklepal na plechové dveře jakéhosi sklepního

prostoru a stanul mezi obrazy. Bylo to právě v čase konce šedesátých let, možná na samém začátku let sedmdesátých. Bože můj, je to už více než padesát let! A viděl... kresby krajiny, kresbičky aktů, ale také abstraktní olejomalby. Ty vznikly jako úkol pro „velké umění“ brněnské skupiny Konfese. Byly to prvotiny a Jan „zavrátil“ oči. Řekl: „Proboha, co to má být? Nevím, nevím. Tak z toho nic nebude...“ Ty kosmické vize, ty barvy, a hlavně barva ta barva černá jej přímo odrazovaly. On znal všechny tóny zelené, modré, hnědé, všechny odstíny přírody. To však tehdy Jan netušil, že je to údobí malířova tápání, hledání. A tak jsme oba hledali, on slova něhy, slova záhad a tajů krajiny a malíř náměty a barvy. To hledání nás spojovalo. Oba jsme hledali tajemství povahy toho

druhého. Brzy jsme poznali, Jan určitě dříve než já, že jsme tak rozdílní a zároveň si tolik podobní. Já byl o osm roků starší, on mladík neskrývajícím údiv nad krásou dívčích očí, já snad zkušenější, toužící po opravdové i tělesné kráse. Oba jsme znali přírodu. Znali jsme květiny, bylinky, stromy... Jan se navíc přátelil s řekou. Já byl ztřeštěný, stále otevřený a riskující. Jan byl naopak uzavřený, málomluvný, mlčící, ale jeho pero to umělo vše dokonale vypovědět. On už na počátku své literární práce pronikal do duší lidí, hledal a nacházel složitosti lidské povahy. To, nebo skutečnost, že člověk je bytost nejen složitá, ale také bytost plná rozporů a plná špatnosti a nebojím se říct zla, jej vedla k uzavřenosti. Otevíral se jen těm, kteří

s ním souzněli, kteří se stali jeho přáteli, důvěrnými přáteli. Ostatně v těch případech už nebylo slov zapotřebí. V těch časech o desítku let později, když jsem bydlel v Podivíně (v jeho městě), jsme si rozuměli dokonale. A také jsme moudře tolerovali svou rozdílnost. Já vyhledával jeho knihy, obdivoval jeho slovní obraty, jeho výklad lásky ke krajině, ale i k člověku a on, už spisovatel, byl přitahován mými obrazy. Za těch deset, patnáct či dvacet let se proměnily v barevnost Janových vidin a snů a naše láska ke krajině nás spojovala tak silně, že se uvolil malíři zahajovat výstavy. A byly jich desítky. Bylo to pro něj přirozené a naprosto snadné, protože mluvil-li o mých obrazech, mluvil o svých snech, o svých pocitech. Bydleli jsme jen pár desítek metrů od sebe, dívali jsme se do oken.

Osud nám dal přátelství. A každý ví, že opravdové přátelství nelze zpřetrhat, přátelé se nezrazují, přátelé si rozumí. Bylo by hloupé zde dnes, kdy Jan odešel, citovat jeho slova, jeho myšlenky. Bylo by to nevhodné a pošetilé. Ostatně vše už bylo publikováno. Co mohu tedy udělat? Jak Janovi poděkovat? Tím starým: „Zaplať pan Bůh?“ Nevím. Stále se mi více a více do mé mysli, do mé duše vkrádá myšlenka: Jan, Jan Kostrhun není daleko. Nezmizel. On „někde“ je... a já jsem s ním. Včera se mi objevila krásná slova básně o Janovi. Ne, já je nenapsal. Ale pokud mé tušení je pravdivé, ty verše k Janovi i tak zalétly... až tam!

-

Antonín Vojtek,
6. května 2022, Břeclav

Vážení spoluobčané,

Je až neuvěřitelné, jak ten čas utíká. Ani jsme se nenadáli a máme léto, ke kterému neodmyslitelně patří krojované hody. Po dvou hubených letech, které budeme mít neodmyslitelně spojené s onemocněním Covid 19, to vypadá, že letošní hody by mohli být opět tradiční. To znamená, že bychom se měli vrátit ke klasickému schématu. V pátek se postaví mája, sobota a neděle budou hlavní hodové dny a následující sobotu proběhnou hodky. Hody proběhnou v termínu 6. a 7.8., hodky 13.8.2022. Doufám, že bude chasa přát počasí, protože letos to pojali opravdu zodpovědně a na tuto naši největší událost se důkladně připravují již od začátku roku.

Čas utíká, jak jsem zmínil hned v první větě a končí i čtyřleté období, na které jsem byl zvolen starostou naší obce. V termínu 23. – 24. 9. 2022 si budeme volit nové zastupitele a starostu/ku obce. Musím říct, že období to nebylo vůbec jednoduché. Člověk začíná v novém prostředí a namísto, aby mu ostatní práci usnadnili, tak naopak spíše hází klacky pod nohy. Pro jistotu připomenu „naše největší kauzy“. Hned z kraje tohoto období začali na veřejná zasedání docházet zástupci Celostátní asociace Romů ČR, kteří chtěli v obci kupovat stavební pozemky a všelijak obci různě pomáhat. Krátce na to vznikla další neuvěřitelná kauza. Při zamýšleném prodeji pozemku o velikosti cca 300 m², o který žádala místní občanka. Na tento pozemek se sešlo 8 žádostí ze všech koutů naší vlasti. Jedna z Boskovic, další z Břidličné a jedna dokonce až z Hluboké nad Vltavou. Pět z nich bylo doslova a do písmene stejného znění. Podivná náhoda, nemyslíte? Dále následovalo 2x udání na nedovolené vypouštění odpadních vod k České inspekci životního prostředí, na kriminálce se řešila oprava komunikace Pekanda směrem ke školce a zatím poslední bylo udání na opravu cesty do Vývozu.

Přesto všechno nemám pocit, že by nás tyto kauzy odradili od práce. Proto připomenu i to dobré, co se podařilo. Asi největší radost mám z toho, že se nám podařilo udělat nové sociálky na bývalé ZŠ. V dnešní době je tato budova občanů dost využita, proto myslím, že

si důstojné zázemí zaslouží. Ve stejné době se také vyměnil nábytek v místní knihovně, který už byl značně zastaralý. Přes veškeré nesnáze se opravila ulice Pekanda směrem k mateřské škole, kde se „nečekané“ vyskytly obrovské překážky, přestože jsme tuto akci připravovali asi 3 roky. Pro sportovní nadšence bylo v blízkosti koupaliště zbudováno na posilování work-outové hřiště. A v lokalitě Za Dvorem bylo zasíťováno 15 nových stavebních pozemků.

Děkuji zastupitelům, za podporu a za to, že většina měla jasný názor na chod a budování v obci. Doufám, že většina bude mít chuť ve společně započaté práci pokračovat. Určitě se nevyhneme nějakým personálním obměnám, osobně doufám, že nebudou moc velké. Všem kandidátům, kteří jdou do voleb za jakoukoliv stranu, bych rád popřál hodně úspěchů a ať se jim vyplní jejich očekávání. Osobně jsem rád, že se na kandidátky vrátili i lidé, kteří v minulosti kandidovali a někteří byli v minulosti i zastupiteli obce. Je vidět, že těmto lidem na naší obci pořád záleží. Věřím, že každý kandiduje hlavně proto, aby udělal pro svou obec maximum dobrého. Každý z kandidátů by měl svou obec znát, i jinak než jenom z vyprávění, většinou nezaloženém na pravdě, které se šíří po ulici. Jsme malá obec a všichni se tu známe. Hlavně u lidí vzdělaných a těch, o kterých jsem si vždycky myslel, že mají alespoň trochu rozhled, mě dost mrzí, že si nedokážou podané informace ověřit. Případně si zjistit i názor druhé strany. Zajímalo by mě, kde byli tito lidé celé 4 roky, že se o obec vůbec nezajímali? Neúčastnili se třeba veřejných zasedání zastupitelstva obce, nenavštěvovali kulturní akce pořádané místními spolky? Ví vlastně, jak obec žije, jaké spolky zde máme? Měli by si uvědomit, že každý, kdo kandiduje, je potenciální zastupitel, či starosta/ka obce. Nevím, jestli si plně uvědomují i tento fakt. Rád bych se zeptal jejich rodin – manželů, manželék, dětí, rodičů. Vadilo by Vám, kdyby bylo na Vašeho příbuzného podáno trestní oznámení třeba na Policii ČR po tom, co by obec opravila nějakou komunikaci? Jako se stalo v případě opravy Pekandy? Celá věc se táhla asi rok a půl. Akce byla zkontrolována finančním výborem obce, následně auditorkami

Jihomoravského kraje, ale vše to bylo některým málo. Takže věc skončila na stole Hospodářské kriminálky Břeclav, která kupodivu pochybení neshledala a nikoho neobvinila. Ta se tím zabývala celého půl roku. Za tu dobu mohli řešit jiné opravdové kauzy. Obzvláště pokud ta naše nebyla založena na pravdě, ale na upravených údajích a výpočtech. Osobně jsem kriminalistu upozornil i na to, že na zakázce chybí šachta nebo dvě, jak bylo také řečeno na veřejném zasedání, ani toto se neprokázalo. Zkuste se vžít do mé kůže, jak by bylo Vám, Vaším blízkým? I přesto, že jsem si byl jistý, že k žádnému pochybení nedošlo, nespí se lehce. Jak se stavíte k podobnému chování, budete ho podporovat?

Abych končil pozitivně, tak jsem na konec nechal to nejlepší, co naše obec má. A to jsou spolky. Spolky a lidé, co v nich pracují jsou neviditelnou duší obce. Toto bychom si měli všichni uvědomit, ze všech sil podporovat a snažit se o zachování tohoto prozatím fungujícího prvku. Spolky pracují pro děti, dospělé, sportovce, rybáře, vinaře... Prostě snad pro každého občana. Většina z nich se v současné době potýká s nedostatkem členů. Každý ze spolků se snaží získat nové členy, ale nikomu se moc nechce do toho, aby měl nějaké starosti a trochu práce navíc. Každý se uzavírá do své ulity a čeká, že se to nějak udělá. Už jsem slyšel i názory, že by to měla dělat obec. Bohužel obec na to nemá a nikdy nebude mít kapacitu. Navíc proč by to měla obec dělat? Víme, že to funguje i bez vnějších zásahů obce. Není jednodušší pokračovat v rozjetém fungujícím systému? Pokud bych měl uvést jeden příklad za všechny, tak to bude určitě Barvínek. Holky vytvořili něco úžasného, co si troufnu říci, že tady nikdy předtím nebylo. Bohužel se v lidském životě běžně stává, že občas dojde energie, elán, či člověk momentálně řeší jiné důležitější věci. Copak se už ani nenajde nikdo, kdo by pokračoval alespoň v práci pro děti? Děti jsou naše budoucnost a naděje, co budeme mít potom???

Děkuji moc všem členům spolků za jejich odváděnou práci. Klobouk dolů před trenéry přípravek a žáků.

Ladislav Kachyňa, starosta obce

Budování v obci – rozuzlení

V dubnovém zpravodaji roku 2021 bylo rozepsáno téma ohledně opravy ulice Pekanda směrem ke školce. Již tenkrát článek zabral celé dvě strany zpravodaje. Oprava cesty, která fyzicky skončila v červnu roku 2020, byla téměř dva roky předmětem spekulací a dohadů, jestli vše proběhlo, jak mělo a hlavně jestli sedí počet šachet. Doufám, že již nikdo nebude nadále zpochybňovat rozhodnutí Odboru hospodářské kriminality Policie ČR, která žádná pochybení neshledala.

Ano, po kontrole akce finančním výborem obce, dále auditory Jihomoravského kraje byli pořád někteří občané přesvědčeni, jak neekonomicky pracujeme, že neváhali a celou věc předali k prošetření Policii ČR. Takže jsem já, pan Michna z firmy Stavoč, paní zastupitelka Kaňová a pan Krůza absolvovali několik výsledků na policejních stanicích v Břeclavi a Hustopečích. Poté následovalo cca 6 měsíců tvrdé policejní práce. A výsledek? Nikdo nebyl obviněn. To znamená, že policie nezjistila žádné pochybení. Dokonce i já sám jsem vyšetřujícího kriminalistu během prvního výsledku upozornil, že v předložených důkazech figuruje chybějící šachta, a že chci, aby i toto bylo řádně prošetřeno, a světe div se, kriminalis-

té ani v tomto případě neshledali pochybení. Že by uměli počítat lépe, než někteří naši občané? Kdo zaplatí práci policie? My všichni, kteří odvádíme daně... Je to spravedlivé? A ještě mám k této kauze jednu velkou otázku. Proč byla u výsledku právě paní zastupitelka Kaňová a nikdo jiný ze zastupitelů, ani místostarosta obce? Předpokládám, že hájila zájmy obce, nebo ne???

A jaký je důsledek tohoto obvinění? Pro obec je asi nejcitelnější to, že skončila výborná spolupráce s firmou Stavoč. Myslím, že firmu i většinu jejich zaměstnanců známe osobně a víme, že jsme se na ně mohli kdykoliv obrátit s žádostí o radu, či pomoc. Výsledek pocítili i někteří občané, kteří byli znehonic odmítnuti panem Michnou, když potřebovali koupit drobný stavební materiál nebo zapůjčit techniku. Podobný problém řešila i Hornobojanovská chasa při přípravě tradičních hodů. Od nepaměti, techniku na převoz máje, zajišťovala firma Stavoč. I tato dlouhodobá spolupráce bohužel skončila. Pro letošek se mája podařila zajistit díky pomoci některých občanů. Ale co bude dál? Bude i tato pomoc trvalá, jako byla ta s firmou Stavoč? Stejně tak, jak naši obec podporovala firma Stavoč, ji podporují i místní podnikatelé a zejména

vinaři. I někteří z nich se již také nechali slyšet, že pokud obec oplácí dobro podobným způsobem, tak takovou obec nehodlají podporovat.

Dalším nešvarem, který se naplno projevil během této kauzy, bylo roznášení klepů po obci. Bohužel se netýkaly jenom Pekandy, že byla kanalizace předražená, že chyběly šachty... Kolovaly a kolují fámy typu, jak všichni ostatní kradou, podvádí, někteří vinaři dělají víno z dovezené šťávy, někteří podnikatelé dělají načerno a neodvádí daně... Myslí si snad někdo, že pokud by toto byla pravda, neřešila by kriminálka Pekandu podloženou upravenými výpočty, ale tyto „opravdové kauzy“. Nechci nikoho nabádat, aby tyto klepy nadále neposlouchal. Naopak, poslouchejte pozorně. Jenom si prosím uvědomte, že ten člověk právě mluví sám o sobě. Přesně podle rčení „podle sebe, soudím tebe“. A na poslední tvrzení, které se v poslední době vyrojilo jako volební trumf, „že nevhodně komunikujeme, že občas zvyšujeme hlas...“ Jak byste reagovali vy, kdybyste byli takovou dobu pod neustálým tlakem lží a udávání?

Děkujeme za pochopení

Ladislav Kachyňa

ČZS místní organizace Horní Bojanovice
Vás srdečně zve na

HORNOBOJANOVSKÉ VINOBRANÍ

V areálu volného času (koupaliště Horní Bojanovice)

3. září 2022 od 14.00 do 02.00

Jako každý rok se můžete těšit na dechovou hudbu, pěvecké sbory, cimbálovou kapelu, večerní hudební skupina.

Burčák, víno, pivo, limo, hornobojanovský přesnáč, klobásy, cigára, vepřové maso.

Akce se koná za každého počasí pod velkými party stany.

Jak bylo dřív a jak je to dneska v Horních Bojanovicích

Nejsem žádný spisovatel, ani žádný češtinář, proto mi promiňte drobné gramatické chyby.

Je po válce, odstranily se její důsledky a započal normální vesnický život. Začala 50. léta a s nimi éra socializace. Rolníky navštěvovaly agitační skupiny a přesvědčovaly je, aby svůj majetek, zejména půdu, koně, krávy a prasnice dali do družstva a společně pracovali. Někdy postupovali tak tvrdě, že před nimi sedláci raději odcházeli z domu. Můj otec, jak nikdy nechodil do hospody, tak tam cítil záchranu. Pak agitátoři, z řad dělníků, mladých komunistů, čekali, až se vraceli z polí a dlouhé hodiny je přesvědčovali. Dokonce jeden mladý agitátor po příchodu do světnice, vytáhl pistoli, položil na stůl a pak začal agitovat.

Tato doba občany ještě více semkla a začali se řídit motem: co si v obci vybudujeme, nikdo nám nevezme. Tak v těchto 50. letech, tehdejší předseda MNV, pan Vojtek František měl možnost sehnat žulové kostky a kameníky. Nebyla žádná mechanizace, tak nastoupil krumpáč, rýč, lopata a na odvoz vytěžené zeminy koňské povozy. Tak byly připraveny na pokládku dlažby ulice K Prchalovému, za humny k Frídlovému, ke hřbitovu, obě koncové ulice ve Starých horách, Pekanda, i ulice Mokry Řádek. Občané se snažili pomoci, jak mohli, aby nemuseli chodit a jezdit po blátě. Žulové kostky, co zůstaly volné, si někteří občané odkoupili na zpevnění svých dvorů. Nikdo nezáviděl těmto občanům, ale naopak pomohl, aby kameníci mohli před blížící se zimou práce ukončit.

Nejhorší situace byla s kulturním vyžitím. Sál, který se nacházel v budově Lidového domu byl bídný a po válce byl zestátněn. Do jeho prostorů byly přemístěny prodejny smíšeného zboží ze soukromých prodejen u Káňů

a Truhlářů. Tak zbyl malý sálek v hospodě U Janáčků. Dnes si už nedovedu představit, jak se tam vměstnal šenk, podium pro dechovku, stůl na tombolu, židle pro soudnou lavici a ještě se mohlo tancovat. Akcí bylo hodně: až čtyři plesy, ostatky, kateřinská, štěpánská a ještě hody a hodky, které byly venku, ale běda když zapršelo. Na konci 50. let svítla naděje na postavení kulturního domu. Nejprve se musela odstranit budova kanceláří MNV a hasičárny. V té době byly pracovní i soboty. Chodilo se na brigády po odpoledních a nedělích. Každý občan se snažil přispět a urychlit započatí stavby KD. Všechno ručně a odvoz koňskými potahy. Konečně se začaly bagrovat prostory pod dnešní hospodou. Ještě do konce posledního roku 50. let se zabetonovaly základy podsklepení. To nebyly žádné mixy, ale kolečka a lopaty. Kolečky se určilo množství písku, na to se dal pytel cementu, pomocí lopat se směs 2× přeházela, aby se zrnka písku obalila cementem, pak se kopa 2× přehazovala, přidávala se voda, aby se docílilo požadované konzistence. Takhle připravený beton se nakládal lopatou na kolečka, vezl se a sypal do základu. MNV nevlastnil dost nářadí, a tak si občané brali vlastní. Vše probíhalo za organizace rady MNV, nikdo nekritizoval, nikdo nepoukazoval na chyby, ale povzbuzoval, aby stavba zdárně pokračovala.

Započala 60. léta minulého století. Veškeré státní řízení z ONV Hustopeče přešlo společně s dalšími územními celky do jednoho centra, a to pod ONV Břeclav. Najednou přišlo rozhodnutí, proč by malá obec jako Horní Bojanovice, měla mít KD. Bylo nařízeno stavbu zastavit a vykopanou jámu i se základy zahrnout. Naštěstí zásahem našeho občana Bohuše Rousa, který v té době byl v okresním politbyru strany, se nařízení podařilo zvrátit. Říkal, že při jednání o této záležitosti bouchl do stolu, vyříkali si podrobnosti, a tak celé roz-

hodnutí vyznělo v náš prospěch. O to usilovněji se všichni občané snažili, aby se stavba urychlila. Žádná míchačka, ale karbovna, kde se ručně míchal písek, s vyhašeným vápnem a cementem. Doprava cihel a malty na lešení na kolečku a šikmých plochách. V roce 1963 bylo obvodové zdívo hotovo a začal se budovat strop nad dnešní hospodou z ocelových nosičů a hurdisek, na výplň se navázela škvára. V neděli v poledne bylo navážení ukončeno. V jednu hodinu došlo ke zborcení ocelových nosníků a celá konstrukce spadla na kvelbený strop sociálního zařízení. Zase se občané s velkým úsilím pustili do odstranění havárie. Žádný obyvatel Horních Bojanovic nebyl pro udání na VB, aby zjistila viníka, protože by se jenom oddánilo pokračování na stavbě. Vyšší orány, aby zahladily vinu, pověřily Okresní stavební podnik k dokončení stavby, včetně odborných prací. Tak mohlo být 8. května 1965 slavnostní otevření KULTURNÍHO DOMU. Další dva roky probíhala stavba jeviště, další rok se brigádnicky provedly fasády. Postupně se zbudovalo topení, které bylo dříve řešeno třemi kamny na tuhá paliva. Na to se získaly z ONV Břeclav starší litinové články. Ty se musely přetěsnit, a tak bylo po celou zimu co dělat. K tomu se pak zbudovala kotelna na tuhá paliva. Práce byla hotová. Na vzniklé problémy se zapomnělo, nikdo nikoho neosočoval, nezáviděl, a tak jsme společně mohli užívat kulturního zařízení.

Ukázalo se, že naši občané jsou nadšení budováním naší dědiny. Po zkušenostech při budování kulturního domu v akci „Z“ a po elánu občanů při brigádách, se rozhodlo vedení obce pro další akce.

V 70. letech se začalo s budováním mateřské školky. Tato byla během dvou let vystavěna a předána dětem. V té době se jednalo o velice moderní prostory k pobytu. I na této akci bylo odpraco-

váno nespočet brigádnických hodin. Další akcí v rámci akce „Z“ byla stavba prodejny smíšeného zboží pro družstvo Jednota Mikulov. Občané pochopili, že objekty budou sloužit jim, čímž se zvedne životní úroveň a umožní nákup širšího sortimentu zboží. Na vedení obce bylo zajistit potřebný stavební materiál a koordinaci postupu stavebních prací. Zároveň s tímto objektem byla zahájena výstavba parku za obchodem. Se zemními pracemi vypomohlo místní JZD, ruční práce a výsadbu stromků a keřů provedli občané. Ukončení stavby a předání do užívání Jednotě vyšlo právě na počest 70. výročí „VŘSR“. Pozoruhodná byla stavba položení asfaltové vrstvy od kulturního domu až po les. Předseda finanční komise Antonín Homola za doprovodu předsedy Josefa Michny, sehnali finance na tuto akci v listopadu a musely být profinancovány do konce roku. Podařilo se přesvědčit vedení obalovny, aby práce provedla mezi vánočními svátky a Novým rokem. Práce se podařily dokončit včas. Na Silvestra jsem zajel s Homolou do Brna pro fakturu a rovnou do Břeclavi na ONV. Bylo Silvestra, v kancelářích bylo již bujaro, ale fakturu přijali. Překvapení bylo po Novém roce, kdy přišla zpráva, že akce se bude profinancovávat až v dalším roce a částka určená na tuto akci propadá. Stačilo připomenout za jakých okolností jsme fakturu předali a úřednice, aby předešly „průseru“, vše daly do pořádku. Na tyto akce byl velmi dobrý Antonín Homola, měl tu vlastnost, že když jej vyhodili dveřmi, vrátil se oknem, až docílil svého. Samozřejmě to nebylo zadarmo. Vedoucí dostali „materiální úplatek“, který jsme museli nějak zajistit, a tomu se dříve říkalo rozkrádání socialistického majetku. Měli jsme rodiny, ale pro dobro obce jsme se obětovali. Za sebou jsme měli 11člennou radu. 9 straníků a já s Homolou nestraníci. Všichni jsme táhli za jeden provaz a dodržovali potřebnou mlčenlivost.

Přišla 80 léta. Velkou akcí bylo vybudování kanalizace na Suchém řádku, v ulici pod kostelem a rekonstrukce hlavní kanalizace od kulturního domu až po soutok se Starohorskou. To také zahrnovalo položení telefonního kabe-

lu a zřízení nové silnice průtahem Horních Bojanovic. Byla to náročná stavba, prováděna dodavatelsky, ale řízená Místním národním výborem. Jednou za dva týdny se prováděly kontrolní dny. Stavba trvala dva roky, byla rozdělena na dvě etapy, protože se musela zajistit osobní doprava a také zásobování obce. Obec zajistila pro občany kameninové roury na přípojky kanalizace a ty si občané prováděli sami. Taktéž předzahrádky si upravovali občané. Je to již 40 let, jsou již potřebné opravy, ale stále slouží. Další velkou akcí v tomto desetiletí bylo vybudování požární nádrže, jelikož obec neměla větší zdroj požární vody. Finance i stavební povolení znělo na požární nádrž, všichni však věděli, že to bude koupaliště, ale jak to říkali příslušníci „VB“ není žalobce, není soudce. Všichni občané se semkli, nikdo nečinil žádné oznámení, a tak mohlo být za pár let koupání v překrásném areálu. Nebylo to lehké. Musel se vybudovat most na určitou tonáž, aby těžká vozidla mohla zajíždět na stavbu. Musel být vypracován projekt na most, na nádrž pro koupání, strojovnu na čištění vody a zázemí pro obsluhu koupaliště. Ani vlastní budování nebylo lehké. Beton se dovážel z betonárky Zaječí. Technologii čištění (filtrace) nám pomohli zajistit a namontovat naši rodáci Tomáš Jordánek a Václav Šlancar. I financování byla tak trochu partyzánština. Všichni radní táhli za jeden provaz. Nikdo nechtěl vědět jaké je vyúčtování, ale všechny zajímal jen výsledek.

Tehdy plénium Místního národního výboru bylo 25 členné, rada byla 11 členná: předseda byl Josef Michna (29 let ve funkci a říkával: „ať to vydržím do důchodu, protože jako malíř již dělat nemohu“), dále dlouhodobě v radě pracoval Josef Kadlec, Tomáš Vejvančík, Josef Balšínek, Jiří Doležel, Marie Lacinová, jak jsem již uvedl nestraníci Homola Antonín a Matěj Machač. Další členové rady byli voleni na kratší dobu. Budování v obci se ujaly i organizace. Myslivecké sdružení, pod vedením Josefa Balšíňka si postavilo myslivnu. Sokol, pod vedením Jiřího Doležela a s velkou pomocí místního JZD, vybudovali kabiny a ubytovnu (do té doby, jako šatna, sloužily jabloně v parku).

Hasiči, kteří museli uvolnit prostor hasičské zbrojnice stavbě kulturního domu, si rekonstrukcí prostorů Lidového domu vytvořili zbrojnici. Po další přístavbě klubovny, přišla sametová revoluce a vše bylo vráceno Družstvu lidového domu. Velkým pomocníkem při budování obce bylo místní JZD. Poskytlo dopravu, zemní stroje, mechanizační stroje, ale i pracovníky, jak bylo potřeba.

V 90 letech toto padlo a obec se musela obracet na místní firmy. Firma „Veja“ však brzy ukončila činnost, „Adok“ se snaží vypomáhat jak může, ale ve vegetační době, hlavní stavební sezóně, má pracovníky na sklízecích strojích. Společnost „Zečí“ i když má sídlo v Boleradicích, ale obdělává pozemky v našem katastru, používá polní cesty ve vlastnictví obce, obtěžuje občany prachem a blátem na kolech zemědělských strojů, se pomoci obci moc nezúčastňuje. Další společnost „RUFÁ“, jejíž majitel, za „pusu“ koupil myslivnu, myslel jsem, že bude mít snahu obci pomoci, když vlastní stavení firmu. Ale už při oslavách 720 let založení Horních Bojanovic zakázal uložení „party stanů“ ve sklepních prostorech, takže ty skončily na zemi za kulturním domem. Nyní rozjízdí auty travnaté plochy kolem myslivny, které jsou ve vlastnictví obce. Dále zastavil terasou pozemky, které jsou taktéž ve vlastnictví obce.

Poslední společností, která pomáhala obci byla společnost „Stavoč“. Kolik hodových májí dovezla z Bučovicka. Na stavení máje vyrobila sochory, lana, která byla ve strašném stavu zakoupila nová a když i tyto dosloužila, zakoupila další. Kolik vánočních stromů zvedací technikou postavila u kulturního domu. U lesa s vinaři upravila odpočinkové místo se zvoničkou. Obci pomáhala při potřebách „rychlé rotý“ - broušení, svařování, řezání, poskytování drobného stavebního materiálu atd. Poskytla ocelový materiál na výrobu stanů, pozinkování jednotlivých dílů, a hlavně prostory na jejich výrobu. Když stany skončily na zemi, požádal jsem majitele společnosti pana Michnu o možnost vyrobit pojízdné uložení na podvozku z vyřazené hasičské techniky. Byly

poskytnuty prostory, strojní vybavení a potřebný materiál. Dnes můžete vidět v parku ocelový, umělecky vyrobený altán o rozměru 4x 6 m, který firma obci po dokončení daruje. Pomáhala s rozjezd dechové hudby „Hornobojani“ poskytnutím dopravních prostředků a také přispěním na vydání DVD. A tak bych mohl pokračovat dál a dál.

Také Hornobojanovští vinaři přispívali a dále přispívají nějakou lahvičkou na pořádání akce.

A nyní současnost:

Poslední dobou je zde stále připomínán zákon o odpadních vodách. Ten, kdo produkuje odpadní vody, by je měl odvádět do nepropustných jímek a ty následně vyvážet. Tyto jímky musí mít protokol o nepropustnosti. Po několika podnětech na ČIŽP se obec snaží své objekty řádně vyvážet. Ale všichni občané by si především měli uvědomit, že i když obec zajistí vývoz svých budov, stejně v případě další kontroly ji pokuta

bohužel nemine. Důvod si snad každý rozumný občan odvodí. A kdo si to neodvodí, tak zde je malá nápověda. Podle statistik každý občan denně spotřebuje průměrně 85 litrů vody. Tak počítejte.

Akce Pekanda: mohu říci, že tato ulice je nyní nejkrásnější v obci. A bude taková i když se bude v obci budovat splašková kanalizace. Jednatel společnosti Stavoč při budování dešťové kanalizace a odkrytí stávajícího povrchu, navrhl přidat splaškovou kanalizaci. Výkop se rozšířil a přidala se druhá roura, vyměnily se šachty za dvojité a odbočky se vyvedly za obrubník. Při budování splaškové kanalizace se již nebude zasahovat do nové vozovky. Ostatní vozovky, včetně hlavní budou rozkopány křížem krážem. Kdo tomu nevěří, ať se zajede podívat do Bořetic, kde doposud, po čtyřech letech budování kanalizace, ještě nejsou všechny vedlejší ulice opraveny.

Byl jsem si vypůjčit vytahovák zalome-

ných šroubů ve firmě Stavoč. Právě se od výsledku vrátil pan Michna, kam byl předvolán kriminální službou. A věřte mi bylo mu do pláče, když si uvědomil, co pro obec všechno vykonal a za to vše je teď vláčen po kriminálce. Prohlásil, že dokud si obec neudělá pořádek, má obec a občané do jeho firmy uzavřeny dveře. Mnozí to již pocítili. Je to velká škoda, kvůli pár nesoucinným lidem ztratit dobrého pomocníka.

Blíží se podzim a tím volby do místního zastupitelstva. Přeji nám, abychom si zvolili zastupitelstvo takové, jak jsem již několikrát zmínil, táhlo za jeden provaz, skončilo osočování, všichni zastupitelé by se snažili přispět k budování obce, a ne jen snahu většiny mařit. Je toho ještě hodně na práci, proto se s elánem do toho zkusněme.

*Matěj Machač,
rodák a pamětník Horních Bojanovic*

Prázdniny jsou tady!

S koncem školního roku je spojena spousta akcí, proto poslední měsíce před prázdninami bývají nejpestřejší. I v naší MŠ proběhly akce, které určitě přispěly k pěknému prožití těch posledních chvil ve školce.

Dne 5.května se uskutečnila v mateřské škole besídka ke Dni matek, kde děti zatančily, zazpívaly a popřály maminkám k jejich svátku. Děti předaly kytičku a dáreček a všichni jsme si užili společné chvíle nad občerstvením.

A kam jsme se podívali na školním výletě? Letos děti projevíly zájem o zvířátka. A ne ledajaké. 24.května jsme se vydali do Zoo ve Vyškově. I když to nebyl

hlavní cíl naší výpravy, bylo tam krásně. Prohlédli jsme si sladkovodní ryby v akváriu, prošli kolem oslů, buvolů, krav a jiných přežvýkavců. Nejvíce času jsme strávili na tzv. Dvorečku naší babičky, kde jsme si mohli pohladit malé i velké ovečky a kozy.

A jako hlavní hřeb našeho výletu jsme se vydali až do dalekých druhohor objevovat pradávne dinosaury. Strávili jsme v Dinoparku krásný čas a viděli nespočet pohyblivých dinosaurů a bezvadných atrakcí. V 3D kině jsme viděli pohádku o dinosaurech a velkým zážitkem byla také jízda Dinoexpresem. Celý den prostě vyšel na jedničku a my si ho všichni užili se vším všudy.

1.června do Bojanovic zavítala školka z Velkých Hostěrádek, aby společně s námi oslavili Den dětí. Celou naši zahradou nás provedla pohádková stezka, na které děti plnily úkoly, za které získaly „pohádkové prašule“. Ty potom na konci dobrodružství utratily v pohádkovém obchodě za něco dobrého na zub.

A pak nás už čekalo loučení. Mateřská škola se letos loučila jen s jedním předškolákem, který byl pasován panem starostou, Ladislavem Kachyňou, na

ŠKOLÁKA. Tradičně nechybělo malování na obličej, skákací hrad, opékání špekáčků a bohaté občerstvení, za které velmi děkujeme rodičům. Celou zahradní slavnost moderovala paní Klímová z Divadla Kejkle, která skvěle zabavila nejen děti, ale i jejich rodiče. Přejeme všem dětem krásné prázdniny, rodičům klidnou dovolenou a na všechny děti se v září těší celý kolektiv MŠ.

Petra Sácká

HASIČI

Od posledního vydání zpravodaje náš sbor uspořádal v dubnu, jako již tradičně každý rok, sběr železa v obci. Naši členové nejen nakládali šrot připravený před domy na vlečku, ale na požádání hlavně z řad starších občanů, vynášeli těžké železné věci z domů. Je potřeba poděkovat na tomto místě občanům, kteří přispěli darováním již nepotřebného železa a tím přispěli na činnost SDH.

V červenci členové zajišťovali občerstvení na akci pořádanou Mužským sborem Vavřinec nazvanou „Eště byly 4 týdne do hodů.“

JSDH

Jednotka od 21.3 zasahovala na těchto událostech:

- 28. 3. Požár trávy, Hustopeče
- 29. 3. Požár trávy, Hustopeče
- 25. 5. Taktické cvičení - požár kina, Hustopeče
- 26. 5. Taktické cvičení - požár nového domova důchodců, Hustopeče
- 20. 6. Požár trávy - Boleradice
- 20. 6. Technická pomoc - popadané stromy, směr Hustopeče

Kromě již zmíněných výjezdů jednotky se provádí mezi členy i školení, například pravidelná zkouška dýchací techniky, zkouška agregátů atp. Dále členové jednotky byli na dětském dnu v Kurdějově, kde si bylo možné prohlédnout naše vybavení a na závěr byla vytvořena pěna pro děti.

Příjemný zbytek léta přeje Sbor dobrovolných hasičů.

Jakub Machač

V roce 2021 se nám konečně podařilo zrekonstruovat hasičskou zbrojnici. Díky snaze členů JSDH a hlavně finanční podpoře GŘ Ministerstva vnitra HZS ČR

a Jihomoravského kraje se naše dlouholetá snaha naplnila.

Předmětem rekonstrukce bylo zejména vyřešení umístění šatny členů JSDH, které bylo doposud v garáži mezi výjezdovými vozidly. Tento stav byl velmi nebezpečný, zdraví škodlivý a dlouhodobě neudržitelný. Během rekonstrukce se také využily prostory půdy, takže v přízemí nově vznikla špinavá šatna se sprchou a sociálním zařízením a v patře čistá šatna, denní místnost velitele a školící místnost.

Ve výběrovém řízení na tuto akci zvítězila místní stavební firma Stavoč spol. s r.o.. Celkové uznatelné náklady činily 5.651.405 Kč, z nichž hradilo GŘ Ministerstva vnitra 2.226.840 Kč, Jiho-

moravský kraj 1.484.000 Kč, a zbytek do celkových nákladů byl hrazen obcí Horní Bojanovice. Stavba byla realizována v termínu 5. 1. 2021 až 31. 8. 2021. Rekonstrukcí požární zbrojnice bude do budoucna zabezpečena řádná akceschopnost JSDH Horní Bojanovice, která spadá do kategorie JPO III, zajišťuje požární ochranu i sousední obci Němčičky a dále vyjíždí do několika okolních obcí a města Hustopeče. Také bude lépe ochráněno zdraví členů JSDH, protože předchází stav rozmístění šaten, umývárny a garáže byl krajně nevyhovující a neodpovídal platným normám a předpisům.

Děkujeme GŘ Ministerstva vnitra HZS ČR a Jihomoravskému kraji, zastoupenému hejtmánem JUDr. Bohumilem Šimkem za finanční podporu a stavební firmě Stavoč za příkladnou spolupráci.

Ladislav Kachyňa

Přípravka

Hornobojanovská příprava v jarní soutěži odehrála 7 mistrovských zápasů. U ml. přípravy se výsledky nehlídaly, ale u starší si začali hráči výsledky hlídat ☺. Po podzimní soutěži přišlo velké zlepšení, jak herní tak i výsledkové. Dokázali porazit 11:9 Popice, 12:4 Pohořelice a remizovat 10:10 s Vranovicemi. V sobotu 4. 6. 2022 jsme uspořádali turnaj přípravky, kterého se zúčastnili družstva jak ml. tak i st. přípravek – Horní Bojanovice, Popice, Vranovice a vítězové turnaje v obou kategoriích Šitbořice. Jelikož máme stále dostatek hráčů tak do nové soutěže opět přihlásíme jak mladší tak i starší přípravku.

Žáci

U našich žáků byla jarní část jak na houpačce. Některé zápasy vyšly a některé ne. Dobré bylo, že i v zápasech, které se výsledkově nezdařily hráči nic nevypustili. Velkou radost nám udělalo umístění našeho hráče Jirky Sýkory na druhém místě střelců okresního přeboru ml. žáků, v počtu 34 branek. U žáků se nám bohužel turnaj nepodařil uskutečnit, z důvodu nezájmu ostatních družstev. Do nové sezóny nastupujeme jako starší žáci. Sezóna nám začala prvním přátelským utkáním 17. 7. 2022, kdy jsme na domácím hřišti porazili družstvo Březová u Slušovic v poměru 5:2.

Ukončení jarní sezóny jsme opět uzavřeli stanováním na hřišti s opékáním selátka a po setmění stezkou odvahy, kdy byly děti odměněny sladkostmi.

Výsledky jarní části

Zápas	Výsledek
Nosislav – Horní Bojanovice	5:0
Starovice – Horní Bojanovice	0:3
Horní Bojanovice – Valtice	1:4
Horní Bojanovice – Brumovice	16:0
Zaječí – Horní Bojanovice	6:1
Popice – Horní Bojanovice	7:2
Horní Bojanovice – Lanžhot	0:9
Břeclav – Horní Bojanovice	1:5
Horní Bojanovice – Kobyly	6:1

Rozpis st. žáci podzim 2022

Datum	Čas	Zápas
28. 8. 2022	10:00	Horní Bojanovice – Valtice
4. 9. 2022	10:00	Kobyly – Horní Bojanovice
11. 9. 2022	10:00	Horní Bojanovice – Mikulov
18. 9. 2022	10:00	Popice – Horní Bojanovice
25. 9. 2022	10:00	Horní Bojanovice – Lednice
2. 10. 2022	10:00	Velké Bílovice – Horní Bojanovice
9. 10. 2022	10:00	Horní Bojanovice – Charvatská Nová Ves
16. 10. 2022	10:00	Zaječí – Horní Bojanovice
23. 10. 2022	10:00	Horní Bojanovice – Ivaň
30. 10. 2022		volno
5. 11. 2022	12:00	Velké Němčice – Horní Bojanovice

Rozpis ml. i st. příprava podzim 2022

Datum	Čas	Zápas
3. 9. 2022	10:00	Šitbořice – Horní Bojanovice
10. 9. 2022	10:00	Horní Bojanovice – Pohořelice
17. 9. 2022	10:00	Velké Pavlovice – Horní Bojanovice
24. 9. 2022	10:00	Horní Bojanovice – Vlasatice
1. 10. 2022	10:00	Bořetice – Horní Bojanovice
8. 10. 2022	10:00	Horní Bojanovice – Drnholec
15. 10. 2022	10:00	Popice – Horní Bojanovice
22. 10. 2022	10:00	Horní Bojanovice – Ivaň/Vranovice
30. 10. 2022	10:00	Velké Němčice – Horní Bojanovice
30. 10. 2022		volno
5. 11. 2022	12:00	Velké Němčice – Horní Bojanovice

Nešetřete na popelnici

Něco málo z praxe naší společnosti Hantály a.s.

Není to poprvé, co nám na firmu volá naštvaný zákazník, že naše posádka mu rozbila plastovou popelnici. Ano, toto se může stát, ale z 99 % to není špatným zacházením, ale bohužel stářím dané popelnice a hlavně její kvalitou. Na trhu je několik výrobců popelnic, ale jen malá část z nich dodává opravdu kvalitní výrobky z odolného a pružného plastu. Chápeme,

je to o ceně, ale z letité praxe máme vyzkoušeno, že cenový rozdíl opravdu kvalitní popelnice je řádově o 100-200,- Kč výše ve srovnání s těmi méně kvalitními. Na popelnici se opravdu nevyplatí šetřit. Musíme si uvědomit i fakt, že se jedná o plast, který stejně jako plastový zahradní nábytek stárne, křehne a je zapotřebí ho prostě po nějaké době vyměnit. Na stavu popelnice se podepisuje i místo, kde je nádoba umístěná. A to pod střechou nebo venku, kde na ni prší a svítí slunce. Prostě je vystavena přírodním podmínkám během celého roku.

K závěru, pokud můžeme k Vám zákazníkům mít malé doporučení, tak na popelnici opravdu nešetřete. Pokud budete hledat novou popelnici, neváhejte oslovit naši společnost Hantály a.s. Nádoby Vám dodáme až do domu nebo si pro ni můžete dojet do Velkých Pavlovic na sídlo naší společnosti, a hlavně s garancí opravdu kvalitního a odzkoušeného výrobku. Vaše svozová společnost
HANTÁLY a.s.

Odpady

BIOODPAD NENÍ KOMUNÁL

Vážený občané, všichni víte, že v naší obci třídíme bioodpad, který je dále recyklován na kompostárně společnosti Hantály a.s., ve které je naše obec akcionářem. Bioodpad je svážen v hnědých nádobách z našich domácností o objemu 120l, dále pomocí hnědých plastových kontejnerů 1100l rozmístěných po obci v kontejnerových hnízdech a na sběrném dvoře pomocí velkoobjemových ocelových hákových kontejnerů. Tento svážený bioodpad putuje na kompostárnu, kde je tento odpad zpracováván a výstupem je certifikovaný kompost. Jistě ho všichni znáte, jelikož ho necháváme navážek k vašemu užití na zahrádce na volnou plochu pod fotbalové hřiště. Bohužel někteří naši občané nedbají na čistotu tohoto odpadu a do kontejnerů na bioodpad nám neustále hází komunální odpad. Na samotné kompostárně tak vzniká velký problém, jelikož je nutno tento odpad od sebe vyseparovat, tedy vytrídít. Neberte toto upozornění na lehkou váhu, protože vytrídění bude hradit právě naše obec a fixní cena 4000,- není zrovna málo.

VELKOOBJEMOVÝ ODPAD

Pomalu, ale jistě je nutno pracovat a zvýkat si na pečlivější systém roztrídění velkoobjemového odpadu jako nábytek a odpad z domácností složený z více druhů materiálů. U nábytku jako skříně jste si již zvykli, že ho je nutno rozložit na jednotlivé desky a k tomu máte na sběrném dvoře k dispozici větší paličku. Dalším krokem

a je to nevyhnutelná nutnost bude naučit se rozložit tapecírovaný nábytek jako jsou obývací sedací soupravy a křesla. Hlavním důvodem je zmenšení objemu a dále rozložení na jednotlivé komodity. Většina tohoto nábytku je složena z textílie, kterou odstraníte zalamovacím nožem a pod ní je zpravidla dřevěná konstrukce a tu rozložíte pomocí paličky. Stejně toto pravidlo bude aplikováno u veškerých odpadů, které budou ukládány na sběrném dvoře a budete na řádné dotřídění upozorněni zaměstnancem sběrného dvora. Tato pravidla, která budou u odpadů aplikována nejsou naším výmyslem, ale nařízením a pravidly Zákona o odpadech ČR a ten je pro nás závazný. Ruku v ruce s těmito pravidly jde i ekonomika skládkování, a to je další dopad nesplnění pravidel. Jednoduše řečeno, pokud nebudeme třídít, jak je nastaveno, budeme platit za tzv. nevytríděný odpad, který při řádném třídění jde na další recyklaci a není tak ukládán na skládce nebo na spalovně. Dostává se tak do recyklačního oběhu.

POPLATKY ZA LIKVIDACI KOMUNÁLNÍCH ODPADŮ NIŽŠÍ NEBUDOU

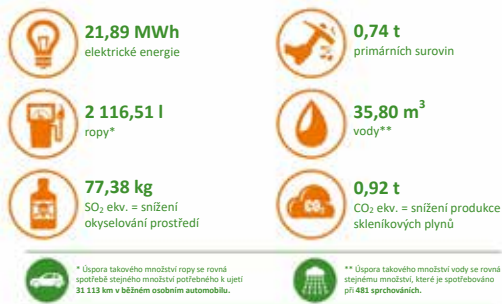
Je nutné si uvědomit a to minimálně s ohledem na ekonomiku naší země, že poplatky za svoz a likvidaci odpadů není možné dostat na nižší úroveň než je současná. Ba naopak. Dle prognóz růstu cen energií budou tyto ceny spíše růst a je zapotřebí s tím počítat. Odpady jsou častým tématem mezi občany a slycháváme, že jsou vysoké, proč musí platit tolik, jinde platí méně atd. Jen si propočítejte a položte si otázku, kolik vlastně platí osoba v naší obci na den za to, že jsou z obce sváženy odpady, že je v obci čisto a za barákem někde v mezi neroste černá skládka? Poplatky v naší obci na osobu jsou 700,-Kč, tedy na den za likvidaci odpadů a služby s tímto spojené zaplatí občan necelých 2,-Kč. A to se některým zdá hodně. Mnozí z nás utratí peníze za věci, které ani nepotřebuje a jsou mnohem dražší a nad tím se nikdo nepozastaví a tady je zapotřebí začít nejdříve. Proto posuzujeme objektivně a logicky, protože služby, které v odpadovém hospodářství dostáváme drahé nejsou, spíše naopak. Ano, za služby se platí a platit bude.

CERTIFIKÁT

ENVIRONMENTÁLNÍHO VYÚČTOVÁNÍ

Obec Horní Bojanovice

ZA ROK 2021 BYLO ZPRACOVÁNO 1 060 kg ELEKTROZAŘÍZENÍ A TÍM USPOŘENO:

asekol
ZE STARÉHO NOVĚ!

Mgr. Jan Vrba
předseda představenstva
ASEKOL a.s.

OSVĚDČENÍ

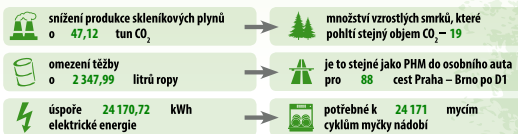
O PODÍLU NA ZLEPŠENÍ
ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Kolektivní systém Elektrowin tímto potvrzuje, že spolupracující partner

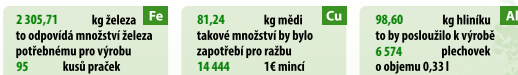
OBEK HORNÍ BOJANOVICE

v roce 2021 odevzdal ke zpětnému odběru a recyklaci **4 005 kg** elektrozařízení, které bylo následně zpracováno s využitím nejlepších dostupných technologií a v souladu s evropskými standardy.

Tím se podílí na:

recyklaci

Ing. Roman Tvrdík
předseda představenstva ELEKTROWIN a.s.

elektrowin

Výpočet proveden na základě výpočetního nástroje WEEE Fora ověřeného PRÉ Consultants bv
Vygenerováno dne: 22.03.2022

Uklidíme Česko

V sobotu 23. 4. 2022 proběhla již podruhé v naší obci akce Uklidíme Česko. Oficiální uklízečský den byl stanoven na sobotu 2. 4. 2022. Ale z důvodu, že s námi uklízí i děti a v tento den nebylo vhodné počasí, tak jsme našli náhradní termín. Termín není důležitý, důležité je to, že akce proběhla a že jsme uklidili okolí naší obce. Sešlo se nás dost, takže jsme byli schopni vytvořit tři skupinky. Jedna šla klasicky kolem rybníku do „Žlebu“, který je z důvodu procházející vozovky jistota. Druhá skupinka uklízela část lesa za humny domů na horním konci, dále přes Padělky a potom okruh zvaný „céčko“ se vrátili na hřiště. Třetí skupina si vzala na starost chodník a prostory kolem kostela a hřbitova. Odpadu jsme nasbírali asi tak na 4 traktorové vlečky. Doufám, že se akce bude opakovat opět příští rok na jaře a že se sejde ještě více uklízečů, kterým není lhostejný nepořádek kolem obce.

Děkují moc všem, kdo se zúčastnil.

Ladislav Kachyňa

Hornobojanovští stárce a stárky vás srdečně zvou na tradiční Svatovavřínecké hody, které se uskuteční 5. - 7. srpna 2022 na place u kulturního domu v Horních Bojanovicích.

PÁTEK 5. 8.

18:00 - Ruční stavění máje
20:00 - Posezení u cimbálové muziky
Hraje Cimbálová muzika Modruša

SOBOTA 6. 8.

14:00 - Průvod krojovaných od máje
16:00 - Odpolední hodová zábava
20:00 - Večerní hodová zábava
Hraje Dechová hudba Vacenovjáci

NEDĚLE 7. 8.

9:00 - Zvaní po dědině
14:00 - Průvod krojovaných od máje
16:00 - Odpolední hodová zábava
20:00 - Večerní hodová zábava
Hraje Dechová hudba Bílovčanka

HODKY SOBOTA 13. 8.

14:00 - Průvod krojovaných od máje
16:00 - Odpolední hodková zábava
20:00 - Večerní hodková zábava
00:00 - Půlnoční překvapení
Hraje Slovácká kapela Romana Horňáčka

Stárce a stárky:

Dušan Lízal - Adéla Kadlecová
Pavel Straka - Soňa Mitášová
Petr Kotrbatý - Kateřina Kachyňová
Igor Sýkora - Eliška Straková
Filip Vlach - Kristýna Stainková
Ondřej Krátký - Sára Vlachová
Šimon Chorvát - Aneta Straková
Tomáš Kuba - Simona Michnová
Adam Kadlec - Valérie Krůzová

Sklepníci a sklepnice:

Adam Vlach - Kamila Hönigová
Šimon Lízal - Vanesa Krůzová
Filip Kokeš - Silva Vlachová

Rádi v průvodu uvidíme domácí krojovanou chasu.
Přespolní krojovaní jsou vítáni a mají vstup ZDARMA